

РЕШЕНИЕ

№ 7378

гр. София, 05.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 09.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **2984** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.16е, ал. 7 от Закона за гражданското въздухоплаване (З.) и чл.66, ал.6 Наредбата за авиационните оператори (Н.).

Образувано е по жалба на дружеството „Флийт Еър БГ“ ЕООД, със седалище и адрес на управление в [населено място], подадена от управителя Х. Ж., срещу Заповед №45-01-588 от 10.12.2020г., издадена от главния директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ (ГДГВА).

С оспорения административен акт са прекратени и отнети правата на жалбоподателя, произтичащи от Свидетелство за авиационен оператор (С.) №BG 62 и спецификациите на операциите към него с дата на издаване 17.12.2019г., както и от допълнението към спецификациите на операциите от 17.04.2019г., поради това, че жалбоподателят не разполага с въздухоплавателни средства.

Жалбоподателят „Флийт Еър БГ“ ЕООД обжалва заповедта на директора на ГДГВА като немотивирана и незаконосъобразна. Навежда доводи за нищожност на акта, като издаден от орган без материална компетентност. Сочни пороци на формата – заповедта не е подписана, не са посочени индивидуализиращите белези на адресата (ЕИК, седалище и адрес на управление). Не оспорва обстоятелството, че към датата на издаване на оспорената заповед не разполага с въздухоплавателни средства, но се позовава на допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на заповедта. Като съществено нарушение се сочи обстоятелството, че дружеството не

е било своевременно уведомено за датата, на която е трябвало номинираният ръководител обучение да се яви за тест и интервю. Като друго съществено нарушение се сочи обстоятелството, че органът не е уважил искането на дружеството за удължаване срока на временното спиране на правата по С., като с това е нарушил принципа за съразмерност в административното производство.

Ответникът – главният директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“, чрез процесуалния си представител юрисконсулт М. М., оспорва жалбата. Счита, че са налице материалноправните предпоставки за отнемане на правата на жалбоподателя, както и че не са допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на заповедта. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СЪДЪТ приема следното:

Жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Установени факти:

Жалбоподателят притежава Свидетелство за авиационен оператор (С.) №BG 62 и спецификациите на операциите към него с дата на издаване 17.12.2019г., както и от допълнението към спецификациите на операциите от 17.04.2019г. Към С. са вписани два броя въздухоплавателни средства за извършване на дейността на оператора, модел ART42-320 с регистрационни знаци LZ-FAB и LZ-FAC. Въздухоплавателните средства са експлоатирани при условията на „споразумение за сух лизинг“ по смисъла на чл.2, т.24 от Регламент №1008/2008 относно общите правила за извършване на въздухоплавателни услуги в Общността - т.е. въздухоплавателното средство се експлоатира при условията на свидетелството за авиационен оператор на лизингополучателя.

Със Заповед №45-01-132 от 06.03.2020г., издадена от главния директор на ГДГВА правата на жалбоподателя, произтичащи от С. са спрени за срок от 3 месеца или до отстраняване на несъответствията, установени при последваща проверка за летателна годност поради смяна в ръководния състав - ново предложено лице за ръководител на летателна експлоатация и за ръководител обучение.

В хода на отстраняване на несъответствията двете въздухоплавателни средства с регистрационни знаци LZ-FAB и LZ-FAC, вписани в С., са deregистрирани на 15.05.2020г. – както се установява от представените справки за статуса на въздухоплавателните средства с №№20-2805 и 20-2782 и издадените удостоверения за анулиране на регистрацията. Като причина за deregистрацията е посочено вписването на двете въздухоплавателни средства в регистъра на друга държава – У..

Междувременно на 13.05.2020г. жалбоподателят е подал заявление за вписване на ново въздухоплавателно средство модел А.-72-202 BFC с рег. знак LZ- FAD. По заявлението органът е дал указания да се представят необходими документи за вписване в 30-дневен срок.

В указания срок жалбоподателят е подал ново заявление с вх.№40-01-439 от 10.06.2020г., с което е заявил отказ от вписване на въздухоплавателното средство модел А.-72-202 BFC с рег. знак LZ- FAD и е направил искане за вписване на нов тип въздухоплавателно средство BC-L410, UVP-E20 с желан рег.знак LZ-FAE.

На 15.06.2020 г. регистрацията на въздухоплавателно средство модел А.-72-202 ВFC с рег. знак LZ- FAD е анулирана.

На 18.06.2020г. жалбоподателят е направил искане за удължаване срока на временното спиране на правата му, установен със Заповед №45-01-132 от 06.03.2020г. Тъй като по разглеждането на искането за вписване на нов тип въздухоплавателно средство е започнала проверка и резултатът е положителен, органът е приел, че жалбоподателят е в процедура по вписване и на това основание е издал Заповед №45-01-376 от 17.08.2020г., с която е спрял отново временно правата на жалбоподателя до изпълнение на дадените задължителни предписания, но за не повече от 3 месеца. Изрично е указано в т.2 от заповедта доказателствата във връзка с процедурата по вписването на новия тип въздухоплавателно средство да бъдат представени 20 дни преди изтичане на срока по тази заповед.

Заповед №45-01-376 от 17.08.2020г е обжалвана от жалбоподателя като нищожна пред Административен съд София - град. С Решение №3145 от 14.05.2021г. на АССГ по адм.д.№133/2021г. жалбата срещу заповедта е отхвърлена.

В срока, указан със Заповед №45-01-376 от 17.08.2020г., жалбоподателят не е изпълнил дадените указания. И до момента на приключване на съдебното производство не са представени доказателства за регистрация на нов тип въздухоплавателно средство ВС-L410, UVP-E20 с желан рег.знак LZ-FAE. С административната преписка са представени писмо с изх.№40-01-439 от 20.11.2020г. и справка от системата Eventis, видно от която писмото е изпратено в същия ден на имейла на жалбоподателя. С писмото е отправена покана за тест и интервю на 26.11.2020г. на лицето, което е предложено за длъжността ръководител обучение, като изрично е дадена възможност да се посочат друга дата и час, удобни за него. По делото няма данни лицето да е се явило или да е било препятствано, или да са посочени други дата и час за интервю.

С писмо вх.№40-01-932/11.11.2020г. жалбоподателят е поискал да се удължи срокът по Заповед №45-01-376 от 17.08.2020г. с още един месец, като се е позовал на въведените временни противоепидемични мерки по време на КОВИД-пандемията, които налагат сключването на договора за сух лизинг на новия тип въздухоплавателно средство да се води в онлайн среда и това затруднява договарянето.

С писмо вх.№40-01-932 от 02.12.2020г. жалбоподателят е поискал удължаване на срока по Заповед №45-01-376 от 17.08.2020г. с още един месец, като е посочил, че е в процес на сключване на договор за сух лизинг, но „основният фокус сега е съсредоточен върху ВС Airbus A-320 F.“.

На 10.12.2020г. ответникът е издал оспорената заповед, с която е прекратил и отнел правата по С.. Заповедта е мотивирана с неизпълнение на указанията по Заповед №45-01-376 от 17.08.2020г и е издадена на правно основание чл.66, ал.1, т.2 от Наредбата за авиационните оператори - авиационният оператор не разполага с въздухоплавателно средство.

Оспорената заповед е подписана с квалифициран електронен подпис, валидността на който бе потвърдена от заключението на съдебно-техническата експертиза, назначена в съдебното производство. Заключението по експертизата не е оспорено от страните и се цени от съда като добросъвестно, обективно и компетентно.

Правни изводи:

В изпълнение на правомощието си по чл.168 от АПК съдът извършва пълна проверка за законосъобразност на оспорения акт по всички основания по чл.146, като не се ограничава до посочените от жалбоподателя основания.

1. Решението е издадено от компетентния административен орган по чл.16е, ал.5, т.2 от З. във вр. с чл.63, ал.1 от Наредбата за авиационните оператори.

2. Не се установява порок във формата на административния акт. Заповедта е издадена в писмена форма, в която подробно са посочени фактическите и правните основания за издаването ѝ. Както се установи от съдебно-техническата експертиза, заповедта е подписана с валиден електронен подпис. Няма основания да се приеме опорочаване на волеизявлението на административния орган. Противно на твърденията на жалбоподателя, адресатът на заповедта е индивидуализиран в достатъчна степен, като са посочени пълното му фирмено наименование, както и номерът и датата на издаване на С., правата по което се прекратяват и отнемат.

3. Не се установяват съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Съдът застъпва становището, че съществени процесуални нарушения са само тези, които ограничават правото на участие на лицето в административното производство, или които биха могли да обусловят друго краен резултат от производството.

Не е нарушено правото на участие на страната в административното производство. Изложените аргументи във връзка с несвоевременното уведомяване на лицето, предложено за длъжността ръководител обучение, са неоснователни. Дори и да се възприеме тезата на жалбоподателя, че писмото, което е изпратено на 20.11.2020г., е получено (прочетено) едва на 26.11.2020г., това обстоятелство не може да бъде ценено като съществено процесуално нарушение – първо, защото жалбоподателят е имал възможност да посочи друга дата за провеждане на тест и интервю с предложеното лице, и второ, защото това не влияе върху крайния резултат, тъй като е неотнормимо към правното основание за издаване на акта .

Не е основателно и възражението за допуснатото нарушение на принципа за съразмерност в административното производство. Съгласно чл.6, ал.1 и ал.2 от АПК административните органи са длъжни да упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. В процесния случай ответникът е упражнявал правомощията си добросъвестно, справедливо и по разумен начин. Съобразявайки обстоятелството, че по заявлението за вписване на новия тип въздухоплатателно средство L410, UVP-E20 с желан рег.знак LZ-FAE проверката е приключила с положителен резултат и съответно жалбоподателят е имал легитимното очакване това въздухоплатателно средство да бъде вписано , ответникът е продължил срока на временното спиране на правата, за да даде възможност на жалбоподателя да завърши договарянето на условията по споразумението за сух лизинг със собственика. Въпреки че няма изрично произнасяне по второто искане за удължаване на срока (от 11.11.2020г.) ответникът не е предприел действия по отнемане на правата по С., давайки по този начин допълнителна възможност на жалбоподателя да

завърши договорянето на въздухоплавателното средство. Към издаването на оспорения акт ответникът е пристъпил едва след като жалбоподателят е посочил в писмото си от 02.12.2020г. други намерения - договоряне на сух лизинг на Airbus A-320 F. - което на практика означава, че жалбоподателят се отказва от вписването на ВС L410, UVP-E20 с желан рег.знак LZ-FAE, във връзка с която процедура му е удължен срокът по предходната заповед. По същество това изявление на жалбоподателя сочи на липса на каквото и да е намерение да изпълнява указанията, дадени със Заповед №45-01-376 от 17.08.2020г., които са във връзка със стартиралата вече процедура по одобрение и вписване на ВС L410, UVP-E20 с желан рег.знак LZ-FAE и които биха били неотнормими към новото заявено намерение. Жалбоподателят е посочил това свое намерение само в писмото от 02.12.2020г., като липсват данни по делото да е подал необходимото заявление за регистрация на това въздухоплавателно средство и за започнала проверка по него. Следователно фактическият отказ да се удължи срокът на временното отнемане на права не засяга права, законни интереси или легитимни очаквания на жалбоподателя и не може да обоснове извод за нарушаване на принципа за съразмерност.

4. Оспореното решение е постановено в съответствие с фактическото положение и с материалноправните разпоредби на закона.

Безспорно се установи по делото, че към момента на издаване на оспорената заповед: въздухоплавателните средства LZ-FAB и LZ-FAC, вписани към С., са с анулирани регистрации; регистрацията на въздухоплавателно средство модел А.-72-202 ВFC с рег. знак LZ- FAD е отказана от жалбоподателя; процедурата по регистрация на въздухоплавателно средство тип L410, UVP-E20 не е приключила и е изоставена от жалбоподателя; липсва открита процедура по вписване на ново въздухоплавателно средство Airbus A-320 F.. Следователно към момента на издаване на оспорената заповед жалбоподателят не разполага с въздухоплавателно средство (нито собствено, нито при условията на сух или мокър лизинг), с което да извършва летателна дейност. При това фактическо положение са налице предпоставките по чл.66, ал. 1, т.2 от Наредбата за авиационните оператори, което е достатъчно материалноправно основание за отнемане на правата по С..

5.Оспореното решение е в съответствие с целта на закона да осигурява безопасността и сигурността на гражданското въздухоплаване – чл.1 от З..

Не са налице отменителните основания по чл.146 от АПК. Заповедта на главния директор на ГДГВА е законосъобразна, поради което съдът отхвърля подадената жалба като неоснователна.

Разноски:

При този изход на правния спор на основание чл.143, ал.3 и ал.4 от АПК разноските се поставят в тежест на жалбоподателя.

Жалбоподателят следва да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, определено на основание чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ във връзка с чл.37 от Закона за правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 и чл.173, ал.1 от АПК Административен съд София-град, 38-ми състав,

РЕШИ:

ОХВЪРЛЯ жалбата на „Флийт Еър БГ“ ЕООД, със седалище и адрес на управление в [населено място], срещу Заповед №45-01-588 от 10.12.2020г., издадена от главния директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“.

ОСЪЖДА „Флийт Еър БГ“ ЕООД да заплати на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ разноси в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, подадена чрез Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: